

Az igazságról, igazságkeresőknek 2.

Az igazsággal kapcsolatos segítő buzdításaink

Szeretet: Isten és Jézus nem „igazságos” szeretetet adott parancsba! A részrehajló, válogató, szeretet helyett a feltétel nélküli szeretetet! Atyánkkal és embertársainkkal szemben. Nem annak függvényében, hogy Atyánk most kényeztet vagy éppen dorgál. Embertársainkkal szemben sem válogatva, ki kedveskedik nekem és ki az, aki incselkedik. Az elhatározáson alapuló és áldozatot vállaló szeretet (amit Jézus tanít) nem igényli az igazság ismeretét, de ismervén sem akadályozhat meg minket!

Alázat: voltaképpen a szeretet előszobája, hiszen alázattal kell fogadni az Atyától és embertársainktól a jót, rosszat egyaránt. Tehát, az alázatra van szükségünk akkor is, ha nekem van igazam vagy éppen másnak! Ez az egyedül helyes hozzáállás, ugyanis megsegít abban, hogy türelemmel és szeretettel felnyissam a másik szemét, még akkor is, ha az olyan nézeteket vall, amit még hallani is nehéz elviselni. De az alázat segít akkor is, ha én vagyok végzetesen eltévelyedve és a másikkal ugyanolyan szeretettel, megértéssel, odafigyeléssel diskurálva, megengedjem, hogy bennem gyúljon ki a fény. Akár az ő igazságára, akár mindkettőnk fölött álló magasabb igazságra! Ha ezt nem teszem, zárva marad előttem minden más igazság, ami gyakran különb, mint a magunké, amiben makacsul kitartunk. De megakadályoz abban is, hogy én adjam tovább. Az igazság köztünk jön el, mint Jézus! Aki egyedül akarja kikaparni vagy magáénak tudni, az nem sokra jut. Az alázattal ellenben a kevélység megakadályoz az igazsághoz való közeledésben. Az Írásokban a balgaság nem egy testi, szervi fogyatékoság, hanem a kevélység okozta vakság. A világban is gyakran látunk több bölcsességet a lenézett alázatosaktól, mint kevély zseniktől.

Intelem: az ítélezés tiltott „gyümölcs” Jézus követőinek, mindazonáltal, az intelem kötelességünk, amiből fakad, hogy a bűnöst figyelmeztetnünk kell, különben, ha szó nélkül megyünk el mellette, akkor bizony mi is isszuk annak levét. Sokan erre hivatkozva ítéleznek, mint a záporosó. Mi a különbség az intelem és az ítélezés között? Az ítélező megfellebbezhetetlen igazságának vélt birtokában lenézően, megvetően tör palcát a másik fölött, amikor még Jézus is azt mondta, hogy nem ítélezni jött közénk. Márpedig, ha valaki, Ő az igazság birtokában tehette volna ezt. De ez nem jelentette azt, hogy ne szembesítsen embereket bűneikkel, hibáival! Sorolhatnánk példáit, a farizeusokkal, a megkövezni ítélt házasságtörő asszonnyal, a kúthoz érkező nővel, akitől inni kért. Az intelmeinek alapja nem a másik elítélése, hanem a feltétel nélküli szeretet, amely nem ledorongolja az embert, de felemeli a bűnből azzal, hogy közelebb kerülhessen ahhoz a szeretethez, amitől távol tartják vétkei. A bűnösnek szeretettel és alázattal szánt intelem, mi esetünkben egy hasonló, tökéletlen embertől érkezik (még Jézus is azt mondta, hogy csak az Úr jó!), mint a sorstársak jó tanácsa a kórházi osztályon, amivel igyekszünk egymás bűneinek következményeit enyhíteni azzal, hogy rávilágítunk és szeretetet, irgalmat gyakorolunk, miként teszi ezt Jézus.